

MEVSİMİNDEN ÖNCE

Soluğunu yitirmiş akşam anlatamıyor yol çizgilerini
Keşke köpekler dilimizi bilmese

Karanlık, evleri geçiyor
Demir dudaklar iyileşmeyen yalnızlığı şiir ile keserken

Yavaş yavaş hatırla kalbini icat eden annenin seslerini
Merhametle çapaladığın gülün dikenini acıttı ellerini

Susacağın sözlere bir adak bulalım, bir ışık
İnsanlar insanları ahlaktan kovuyor

Ben kimseden yana değilim
Kurumuş bir ağacın yalnızlığı bozuyor fırtınayı

Bazı şarkıların pusu birikmiş izmarit diplerine
Bulutsa geçer, tozsa uçar
Herkes bir yerde arıyor suskunluğunu

Rıdvan Yıldız